

Åker eller ålmata. Det finns en åker på
 varje mata. Det talen är jämte. Sjätte metan
 är c:a 20 meter lång och gjord av rent
 bomullsgarn bredvid. Sjätte (satta på agn)
 med inkrämet av makt. Kirken är en bred-
 böjd blåttolk n:r 2, den är 1 tum hög = $2\frac{1}{2}$
 cm. När man fiskar med en ålmata, kastar
 man ut den i vattnet, så den ligger något
 så när sträckt. Turnanden är fastgjord vid
 någon hållare (pålare - antagningspål för
 båtar). Den kastas sakl ut. Att det är napp,
 ser man på att metan dräpps sträckt, då
 den kastas in. Vattendjupet är agnet eller
 botten är senpligen 1-3 meter. Båta
 fiskbotten är djup, den finns särskilt i
 öppningarna mellan tångarna. Lilla galler
 särskilt saltvattenfisk. Vattnet är rött i

+ biten napp!

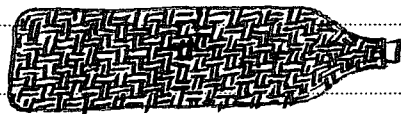
inuerändan på ribbena och spec. där både eller
å riener ut och gör ratten. Söndar
ratten finns även bär. Enligt fiskeristadgan
måte allena hålla ett vissl mått för att vara
lockiga. Vanliga stöcken läggs mellan $\frac{1}{2}$ -
 $\frac{1}{4}$ kg.

Skylpar benämna. Orsatt attina de både
avse de vara, som färdigas. Stora Material
är en, som är speciell malskapskaffel. msk
kötet. Det är flakformade korgar. Vid korgen
är den stängd förmedelst en träplock. msk-
barande en korg. De är fulla längden 2:a
en meta. Ingauger läggs i bottenändan och
består av fjädrande enespråk riktade enal
flaskan och sammanlöpa i en punkt. Spröta
fubala även på in men ej ut. Skåpan
ägnas med inkläm ut maktill "maktillbrens".

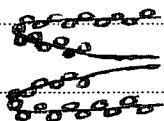
4239

En bygd varl. en tegelpanna på fallbanden
vid ältnan som färd. Ett up. fribanden äl-
tnan med en vakare, vanligen av trä eller kork,
som anger dess plats. V

1

2

1 = det yttre av en tina

2 = längdnitt genom ingången. Observera att vid yttre
ingången fjärdens fjärdensfjärde och närmast är
närmast fjärdens.

Vad beträffar släkt, där den utläggs, gäller
samma sak som betr. metar. En guld fido
ja 63 stycken ännu i med tina. Ältnan
viljas morgon och afton. Sätt till om

vattnena är även regelb. i rörelse.

Vanliga markhull (notar eller rader) är ungefär mellan 200 - 500 m. långa och c:a 10 meter djupa. Tjerna botten är de frösedd med korvar, som ibland fjärbegränsade flöter. Avståndet mellan dessa är en knapp meter. Tjerna botten av vaden är förtade stenar, grästen eller värdhilda ägg, förmade tegelstenar, med hål genom längdaxeln för vilt färbegränsade. Ibland avståndet avståndet att vaden närmare den utsläpps, kommer att släppa upp och ned nästan som en vägg i vattnet. Markstodalen är c:a 5 cm. Markstodalen är bomullsgården, vanligen tre-bådig. Markstodalen är notarna i övre och underkant frösedd med lite eller skoning av centimeter tjocka linor. Vaden (noten) är konserverad antingen förmedelst upphängning

i baklag, i vilket fall färgen blir blek eller
okänd. Går det. Det senare är det som mest
användas nu.

Vid fiske med sådana nät, smala sig fiskarna i
radlag/nall/länge har ett nät, som vanl. jämte
båtarna äro, är enbild person, spår medlem
i laget. Vid fångstens fördelning tas båtarna
någon utskärf, medan resten fördelas lika
på medlemmarna i laget. Detta måste begrepp
i sig sedan till bad eller ha tiden på morgnen.
Som tillgripa på en kotte och ser efter, om det
gärnast stann. Vantigen är det en gatte,
som håller utskärf, medan de andra sitta
och prata i närm. spöbröd eller under bar
himmel. När stämman kommer, kan man se
det först då, att spöbrödet i dynnerhet (stämman)
fiskarna följande det. På närmare håll

har man se, hur den kuggar över vattenet. Det
 klänkar de blanka sidorna i ljuset. När stros
 strom kommer, kan vattenet förstås inte
 jutha. Stimmets åtföljer även är färdare,
 kallade för "isa", som även vira sig över vattenet.
 När stimmets har iakttagits om dess färdut-
 ning, lägges vaden ut i stimmets väg i dräb-
 thusen med härbstens öppna sida vänd mot
 stimmel. Bollen färdy hörs. Rörna är ofta
 lindade. Då stimmel uppfattar bollen, ändras
 den riktning. Då får man göra en kugggäende
 rörelse och genom bollen med et. genom slag.
 Mot årtullarna fördras för den att återta
 sin gamla rörelseriktning. När stimmel
 besöker sig i nätets härbst öppning, dute.
 öppningen och nätet halas in. Ungefär mitt
 på nätet är det bredare och buktigt och denna

det kallas den "bröst". I samband med detta kallas
de smala änddelarna för nätets armar. När
maskullen kommer in i öppningen, svarar denna na-
turligvis förhållingsvis kommer att packas fullt ut, men
önskan upp i båten med den. Med en sådan
kan fångas upp till 1000 fisk i ett kast. Men
ofta kan det hända att fisk ligger hela morgonen
och dagen utan att man får se någon fisk.
Att ligga ute och vänta på maskull på detta sätt,
kallas att ligga på "radberget". När ut-
vikeln får se maskullen, svarar han: "Maskull
på bogen (bogen)"

Maskull fångas även på kuddellen "dög".
Detta fiske bedrivs från segelbåt under
fjällarna på dyrt vatten. Från var sida
på en segelbåt stikker mittschips ut en

döjsläng ora vittnet. Dessa armbindinger ha till
 sem. smita långa. Vid varje döjsläng är två
 a tre döjst-fästade på c:a två meters ar-
 stånd från varandra. Den döj är fulverkad och
 grovt tejpig. Dessa är 15-20 meter långa.
 Tandem på döjen är ett mycket tynligt fly-
 sänke fäst, vilket alltid har en bälgen.
 Det är ej möjligt att stå på den utan
 en bälgen. Undantag, för att ej fästet skall
 rötta under fästet genom vittnet. Vid fly-
 sänkets andra ände är spåren "kastarna"
 två till antalet anbragta och fästade. De
 är fulverkade och ljus seriad. Den kortare
 är omkring en meter om den längre är
 dubbelt så lång eller c:a två meter. I
 änden på varje tass sitter en krok, ganska
 stor 4/1. Kroarna är ågnade med s.k.

betas. En bete är en ungefär decimeterlång
stump rensa skuren ut en mahills skrov-
stämme, fida. Det motoriserat europeiskt
blanke, metakdrag. När mahillen rappar,
rappar den oftast så, att en mahill går sig
på var och en av tassarna. Ett sådant rapp
kallas "triaga". Det förnimmes som en hörsnigell
skallning på dögsången, särskilt motoriserade
dögs halas in. - I grovanden är de
knappt decimeter tjocka. I lillanden är
de väl fem tjocka. -

Det är oftast träman antad, särskilt den
en sköta stjärningen och den andra östra
stjärnan. Stjärningen är mycket endast vid
fiskvind, som är tillräckligt hög fast.
En väl kan på ett par timmar, en full-
tygare är god, för ett femtiotal fisk. Det förfrö

Spjelmannen måste värdig, då han spelas var
van vid ett blyggtanmare fiike.

I denna landsändas brygas utslutande
Charmeter vid fiike från fränkade båt.

Spjelmannen för helok vara fullverkad
av krinnohad men är. Färdig färdig duren.

Skä färdig - härdad bara ha en viss begreppad
längd och ha spjelmans som man som ett

bmullogan måste meten loppfrysas av
tydken av ett hadshad eller färdigshad längd.

Väje Jaden del är för somnad och knuten
vid anpärusande delar. Men då färdig och

had lätt rappar (glädes vid knutungen)
måte jäshilda enreklade knutar användas.

När de ej användas, är de uppsladdade
på träkennar, som kallas för gröndar. Meten är
färdig med måttlig färd blyggtanmare samt

med två tarsar (tm) i bibbl. med döjers
mer blott beöten så länge. Skarmetsena
ägnas med isnehället. En skarmusslor, m. plödas
vid fleniga thänder. De båda skabbalooena
berötes, såv med en öns och yätra musla
utplöckas. Detta kallas att "skera skil" (skab = två
munda). Ägnel anbringas omkringfullt om
yätra kuskopeten och yätra kullingen och
färdig göras störe än att fiden kan sälja
del. Innehalt full bortsjåles del färdig kon-
stius lösa och sladdiga ägnel lätt är
fiskarna.

Skarmetsena användes vid bottenfiske på
jämförvis djupa vatten, i varje fall över
fem meter och upp till 25 meter. Först
lätes man på mycket ar meter löpa ut,
att blöet rör vid botten, då meten släpnar

dagad där man upp meter ungefärlig färr,
särskilt hörsam komna att hänga medelbart
över botten. Lilla fjärr inriktar sig mest på
viltling, småfisk och rödspätta. Den spätta som
här. Skär mycket salufisk, kallas här
för skubba och får en fjärr upp en sidan
tar den den är urken och katar den i sjön
medelbart. Den anses värdelös. Någon gång
enträffar, att man vid sidan fjärr får upp
en fisk med mångfärgad hud, fräsig,
vilken anses lifofullig och vidrig. Den är
giftig. Den äger bentaggas på ytan, som
anses oändligt farliga.

Thund när man ligger ute full sjö i sjö-
gåden, kan man få höra ett rop, precis som
att man får en druckande man i handen. Det
är en fågel, gemenligen kallad "höghanden" "hantiden",

som ger upphov till de hemska läten. De
skrockfulla fiskarna tror, då de hör denna, att
detta late innebär ett varsel om sheppskrokt.

Många föla, att man om natten ha hört
det "rofe" från sin samma natt, då shepps-
krokt har skett någon anna ställe eller då
någon befunnit drunknat.

Det är också vanligt att fiskarna spottar ut
vatten i en viss riktning för att få vind
från det hållet.

I sjöarna strömer ser man något ovanligt.
Jag kunde talas om att en ung sheppare
från Källarholmen, som med sin kutter (bord-
matat fartyg om c:a 100 fm.) låg ute i bad
stäm i Nordsjön slätt förbarnad vid ratten
i bad dygn. Besättningen kunde ej veta
på något på grund av att den slog över.

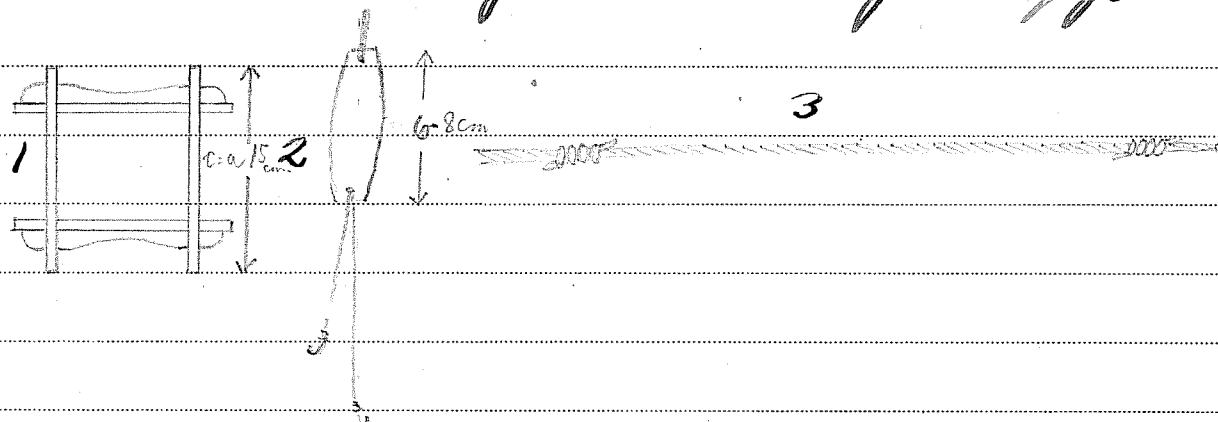
4239

14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

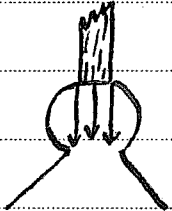
Mitti: Den västa brödersnatten hade
han ropat: "Blås Jutan, den som slår vid
ordet."

Många skulle spotta på agnet, innan de
hört ut metan för att snart få napp.

- 1 fästalles grunder
- 2 " blysnar pålls rickhållande tass
- 3 " repel

Man minns brukligt, sedan ljusning vid ljus
kliv i lag förbindet, är alljuster. Den består
av en stång eller stak, i vars enda ände sitter
en rad spetsar försedda med hullingar. Allra
är gjorda av metall liksom den omgivande
stopp-bågen. Den användes mera sällan nu än
endast vid dags ljus. Skå man i båt kan se
den simma på grunt vatten på botten,
spetsar man även med redskapet.

Figuren föreställer ett alljusters hulling försedda
spetsar.

För hemmefångst användes en s.k. myädd.
Den mörkare närmast en vanlig kaffkär-
fats är större mått. Den breda är en järn-
ring är $1\frac{1}{2}$ tum bredare i diameter, öre
rör är spränd ett vanligt kaffkär är
bomullsgarn. Det mörkare på hemmet
botten och vittas på mörkare. Den en
hemmet under natten kringlapp på myädden,
hemmet kan inte bli på den, för den
är uppdagen ut vatten. Den tids bär på
flera botten och ganska djupa vatten. Det
vanligaste sättet att fånga hemmet med
hemmeten. Den bär är närmast
fastspänd över ett cylindriskt slår är
ceneridjör. Den ingår i ena i ena.
Den är stufvornad är närmast med
hstens spets riktad enat. Själva spetsen är

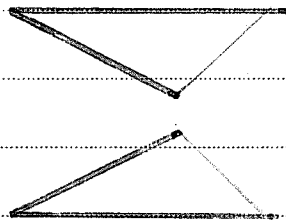
4239

 17.
 LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

öppen, så att kummet kan släppas in i tinan.
 Men de kunna ej lyftas ut, då de ej kan
 tinans botten kunna nå en gång öppnades.

Figuren föreställer en kummetens medelst två
 en gång öppnades.

Denne bild föreställer en en gång i genomskärning.
 De med rött dragna linjerna åskådliggör stag-
 bandens anordning. De tjäna till att hålla öppningen, vilken
 oftast

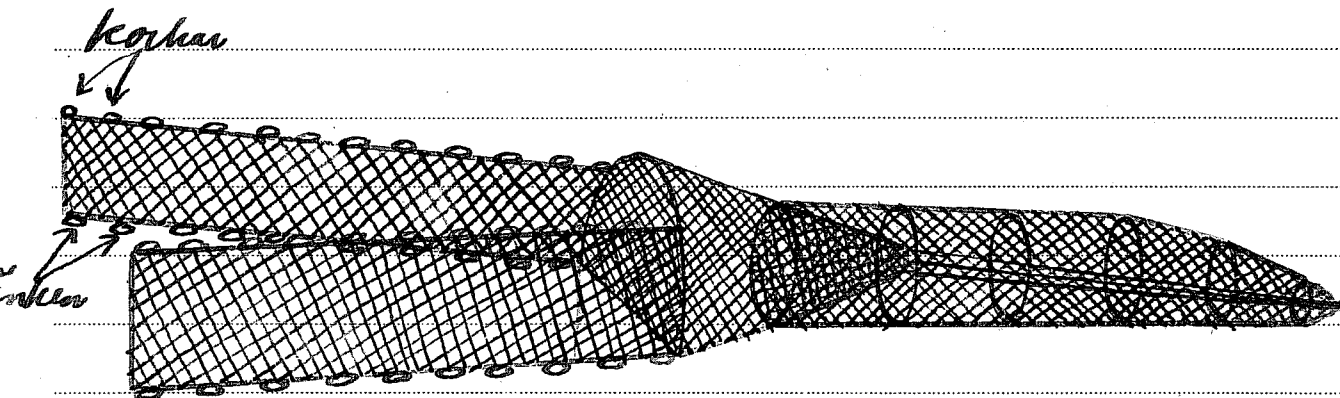
Skriv endast på denna sida!

Oftast hålles utbränd. såren, liksom
 skroket i övrigt är tuberkul. och en del, utbränd.
 Särskt omjändarna som tussenas näst är i all-
 mänhet impignerad med tjära, (såsom gång
 är det bruket. Impigneringen tjäras betydelsen,
 dels att konservera välet och dels att göra
 det mindre synligt i vatten. Vid de laggas på
 bänligt djup i vatten, är det nödvändigt att
 genom vatten utmärka deras plats. Det tänke,
 som har form är en sten eller järnstång,
 spines anbränt i eller i humpen i stenen. Detta
 omöjligt vara slädely fastbundet för att ej nå
 rörelse skada välet.

Rygsprån användes här i mycket stor ut-
sträckning. Den består på en näst sträckt
på ett stativ av ringar tillverkad av en.
Ingenad full sträcker sig, dess höjd ändas
och är tillverkad efter samma princip som
ungångarna till hvar mer tinen. Den öpp-
ningen är i dess förändring utåt
håller sig en full tre decimeter av fem
meters längd och omkring en meter höjd.
Den tjänar full att leda fisken, som följer
utmed demarna in till ströms ingångs-
öppningar. Strömen håller även fiskarna. Dess
höjd ändas är omkring en meter i diameter
och dess hela längd är c:a fyra a fem
meter. Aflast läggs två eller flera engångar
enman för varandra för att fördräna fiskens
passage in på ord. Det är handskat-

leges åt. brok och vittling, som går in i sadlarna.
 Den läggs på grunt vatten invid tungryggan,
 som betår de samlingar av på botten växande
 tång, dock på blår botten. Platsen för ryssjan
 utmärks av vabare, mestadels färdshade av
 korsk eller målat på färdade med deana
 medelt en lina. Se ågnas ej.

Ryssja

Bilden föreställer en träarmad ryssja.
 Skornas måttstreck är 8 varv per fot i armarna
 och 10 varv per fot i fiskehuset.

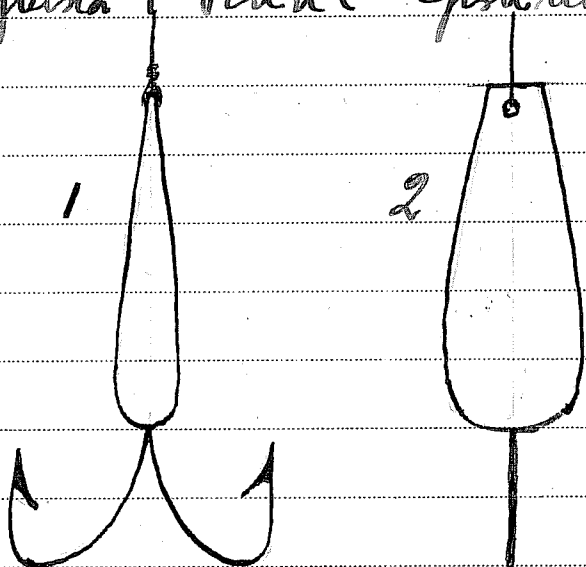
4239

21

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Torsh fångas särskilt om vintern medelst
fjätning. Man slår över på isen och fiskar
genom ett i isen uppluggat hål. Sjätte fiskes
är fisk. Vid ändan är en vanlig metier.
Den består av två stora krorar, fästade med
ryggarna mot varandra och spetsarna i
motsatta riktningar. Ryggarna är in-
gjutna i fem i fjätliknande form.

Pisk

Övan angivna bild
föreligger en fisk från sidan (1) och från kanten (2)

Skriv endast på denna sida!

Tennel är blank för nidsat. Först ned väntes
 fisker så att den kommer att stänga
 medelbart över botten. Genom uppströms
 ryck i resen bringas fisken att klypa
 upp om ned. Slutloshade av den blanke
 fisken om rörelsen bli trohane spetsade
 för kishane, Icke något ^(bete) egen påtättes
 dem. Torsh påtät vid denna städ
 avses rishid fin. Här är det en
 minnesregel, att torsh är bär i alla ned-
 nader, som innehåller r i sina namn. Det
 finnes en annan ordens minnesregel
 betr. en annan fisk nämligen makrell.
 Man påstår nämligen att den biter (nappas)
 på bantig ställande agn, när ynglen
 blommar.

Torsh erhålles för nämligen vid ^{mettande} utlaggande

as den främst omtalade hädmetsan samt dessu-
tom behåller man den oftast en prunk-
makarell, vantar jag om den i ringare ut-
sträckning vid makarell-dryg. Detta är
speciellt fallet, när dryg-fästen är mindre
god ty vid stark fäst heinner endast
den snabbe simmare, makarellen, att
följa drygen.

Spättan behåller vanligen på krok men de
händer även att tädarna fås i ryssor.
Både på dryg och hädmetsa behåller smad-hajen
sin hallas "hä". Dessa är mellan en halv
och en meter långa samt väga en tre eller
fyra kg. Deras kött anses av folket som
fullt tillräckligt med makarellens. Spättan och
fennerna tagas vanl. sub vara, tröskas och kunnas

Skadar användas som fardpapper och är mycket
hållbart till sådant bruk. Någon gång, ej sällan
inhäffas det, att man får en rocka vid
bottenfiske och även i vadå. Dessa räjas ibland
upp till 30-40 kg.

Man tar upp "räk" i smått, för att använda
som agn vid en del kustfiske, medelst en
båt, som hålles nedänkl i vattnet vid fören
av en båt, vilken rör fram. Detta kallas att
"stjela" räk. I stort fångas "räk" i nät, som
vinschas upp med ångviroch. Detta kallas att
"träl" räk.

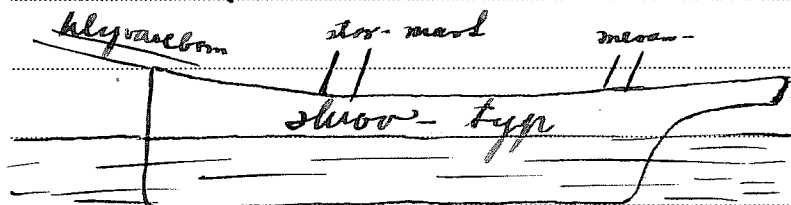
Makrellfiske bedrivs ej endast som kustfiske.
Vare var god kunnat, som inlepts på
England i slutet på 1800 talet ut på
Nordsjön för att döja. Dessa båtar är

4239

25

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

av omkring 100 tons dräkttygel, främastade,
med slo- och mesanmär, kutterriggade och bel-
däckade.

På sin färd hade omkring åtta mans be-
sättning och kaptenen, som vanligen äger båten.
De ligger ute i sjön i bra omgångar, hela
sommar, tills oktoberstormarna bringa dem
hem. Under en normal säsong tas en kutter
en genomsnittlig fångst av fem hundra
fischer och vildgismalvill, vilken medelbart
nedsätts, så fort den kommer an bord.
En flara symoner omkring fjugolet
fångst material. Fångsten avyttras i del

ojäm förel. stora flutade fall i Norge, pärl
Kustland. Den netter behållning, som vid
förel.ningen uppstår, sedan berättningens kort
under förhållanden drägligt (har), fördelas så, att
båten tar hälften och berättning och kapten
delar i lika lotter.

Normännerna sälja den Salta materien
till de katolska länderna, där stor efter-
fråga råder på folk under fasten, då kött
ej får förtäras.

Under kriget kunde man sälja kött från
suddarna (näten) och få för fullständigt skadad
kött upp till 2 1/2 hemot kilot. Sådan kött
krossades och blandades med något korn-
ämnar, varefter surrogatkött utskas med
flusamma.

Under min tid såg jag ej "fläsk" användas

Som flöte, vilket är fallit här i Skarv.

Jag deltog själv för två sedan i en sådan
fiskekutter, maktfullgäst på Nordgrön. Som
många andra gröngrönslag var jag utvald
för delf av ett gammalt slag. Det är de första
dagarna vi lägr i Nordgrön, kallade shepparen
besättningen fiskekutter, på återdelt. Vi
kulle "mana knivar". Hela ceremonien för-
digging under del djupare grav allra.
Ett antal knivar hölls med spetsen fast
i delf, så att de stodo rätt upp och
ned. Hela besättningen tog på ett givet
tecken av shepparen av sig mössorna (Vega).
Jag uppmanades att göra på samma sätt
som de övriga. Våga man stöt ögmen och
böjade gnida sig i avriket med mössorna.

besida hela tiden dystast munlande: "Mare,
 mana Unirae." Efter att detta pågjätt en stund,
 fölla Unirae omhull såsom de föreb. upplystes
 om att de skulle göra men ej av seg själva
 såsom pålätts utan för en spark av Messaues
 stora häder. Som på ett givet tecken brast
 hela besättningen ut i ett rängande gar-
 thrallt och jag deltog i min enfald. Slutet
 slutade för min del när jag på anmodan
 selt mig i spegeln. Jag var svart som en neger.
 Till skojet hörde, att den oinrjades mössa
 besida på förhand preparerats med sol
 från Habyssisen.

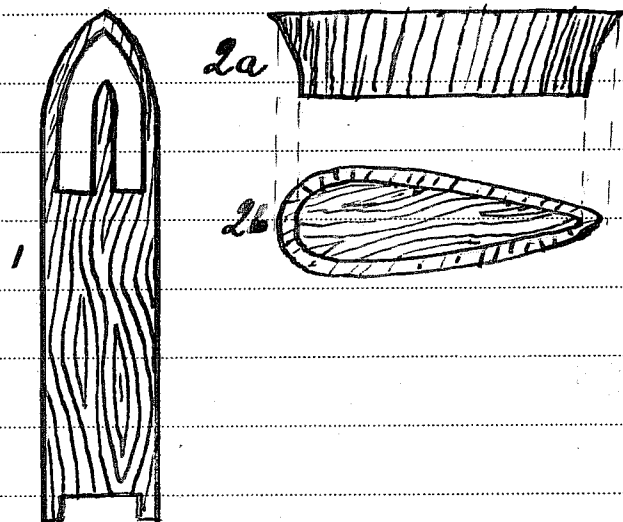
På vintraerna sitta gubbarna och bönder när
 de använda en järnbit slags träbyttel,
 som de ha gånket upplindat på. Den

4239

29

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

är olika stor beroende på maskerens storlek.
Men följande är här, bättre dock av ben!

Figur 1 föreligger en träskulptur
" 2 " en bojskinnad seel från olika håll.
Man använder antingen en bojskinnad så som
figur två utvisar eller en från väggen vinkel-
rätt utslående pinn med O-formad trä-
delkon. Det slås en buhl runt pinnen

är det ena eller andra slaget, varvid prinsess
ambrets i fränsnitt bestämmes maskernas stor-
lek i det färdiga nätet.

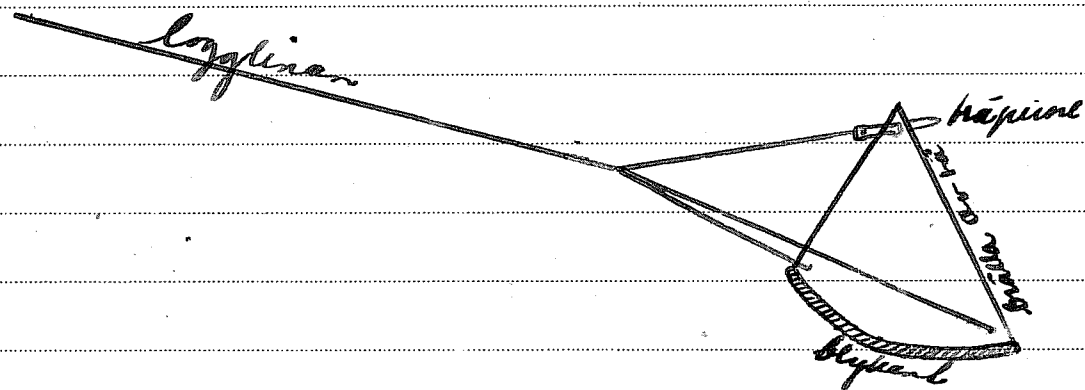
Men använden på fiskeshutor vid loggning, det vill
säga vid bestämmande av farten genom vattnet,
är en "speddlogg". Den består av Speddan
och logglinan. Speddan är en träskiva i form
av en kvarts cirkel. Den undre rundade kanten
är försedd med en massiv blykant. Detta
gör man, för att Speddan i vattnet skall slå
rakt upp och ned. Logglinan är en
smärre lina medelst knutar uppstucken
i lika stora delar, något över fjä metrar.
Var fjonde knut är försedd med ett
märke. Logglinan är förhållande vid speddan
på det sätt, att lina nära speddan är

4239

31.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

upprökken i tre parter, av vilka varje part
är fastsatt vid sitt hörnar sjäddan. Den
part, som god full det rätvinkliga hörnet, är
emellertid ej direkt fastsatt vid sjäddan
utan vid en fjärrare, som i sin tur
är fast instucken i ett hål i sjäddan.

Fullsamman - sjäddan

Vid loggning god man full väga sjäddan.
Två män stå i båtens akter, den ene med ett

timglas. I fören slår en man med spjedd loggen
 bredd till kast. Aktermannen utan timglas
 ropar: "Fäst", varvid mannen med loggen
 kastar spjeddarna över bord och låter linan
 löpa ut. I det ömtillika linan passeras
 aktermannen, ropar mannen utan timglas:
 "Törn = eng. torn", varvid timglasen vändes med
 tomma änden nedåt. När timglasen är
 utrunnen, ropar timglas mannen: "Fäst"
 varvid mannen med loggen med ett ryck
 bromsar upp logglinan. Vid knuzeken ryckes
 finnen ut spjeddarna, som då lägger sig flat
 på vattnet. På antalet utlöpta knutar
 beräknas direkt antalet kvarts-knops. Tim-
 glas utlämnas på en minut.
 Vid all loggning får endast farten genom
 vattnet räkna över grund, vilket på grund

4239

Skömsättning vanligen är påskilda saker.
 Späddloggning förtas alltid från lärobok.
 Så däremot ej vanlig loggning utan den utföres
 med indikator-eller patenlogg. Sådan förtas
 alltid från aktareningen.

33

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV